

**PUHE „PUNAUPSEERIEIN PÄIVÄNÄ”
MARRASKUUN 24 pnä 1918⁷⁴**

(Raikuvia suosionosoituksia, lauletaan „Internationale”.) Tervehdin teitä Kansankomissaarien nimessä, Lenin sanoi. Ajatellessani armeijamme ja punaupseeriemme tehtäviä mieleeni muistuu eräs tapaus, jonka silminnäkijänä olin hiljattain Suomen radan rautatievaunussa.

Huomasin ihmisten hymyilevän jostain syystä heidän kuunnellessaan erästä mummoa ja pyysin kääntämään minulle hänen sanansa. Suomalainen mummo vertaili entisiä sotamiehiä vallankumouksellisiin sotamiehiin ja sanoi, että ensin mainitut puolustivat porvariston ja tilanherrain etuja, mutta viimeksi mainitut puolustavat köyhälistön etuja. „Ennen köyhää rangaistiin ankarasti, jos hän otti luvatta yhdenkään puupöllin metsästä, mutta nyt”, mummo selitti, „jos tapaavat metsässä sotamiehen, niin hän vielä auttaakin sinua puutaakkasi kantamisessa”. „Nyt ei enää tarvitse pelätä pyssymiestä”, mummo sanoi.

Luulen, Lenin jatkoi, että tämän parempaa palkintoa Punaiselle Armeijalle on vaikea kuvitellakin.

Edelleen Lenin puhui siitä, että entinen päällikkökunta koostui etupäässä hemmotelluista ja turmeltuneista kapitalistien poikajunkkareista, joilla ei ollut mitään yhteistä tavallisen sotamiehen kanssa. Senpä vuoksi meidän on nyt uutta armeijaa rakentaessamme otettava komentajia vain kansan riveistä. Vain punaupseereilla on oleva arvovaltaa sotamiesten keskuudessa ja vain he pystyvät varmistamaan sosialismia armeijassamme. Sellainen armeija on voittamaton.